

maatte i mange Tilfælde bugseres frem ved Hjælp af Hestekraft. Alle disse Fartøjer, hvad enten de bevægede sig ved Damp eller Sejl, stod sig nemlig ved at gaa over det uddybede Løb over Løgstør Grunde. Dette Forhold medførte, at Indtægterne gennem Bro- og Havnepengene ikke stod i noget rimeligt Forhold til Udgifterne ved Kanalens og Kanalhavnens Vedligeholdelse.

I Rigsdagen har man haft Øje for dette Forhold, og, som det fremgaar af Finanslovbehandlingen i Folketinget, dette Spørgsmaal har været bragt frem gennem Samraad adskillige Gange. Jeg har imidlertid trykket mig noget ved at søge Lovhjemmel til Lukning af Kanalen, fordi jeg har ment, at man endnu ikke havde indvundet fuldt tilstrækkelige Erfaringer med Hensyn til Sejlløbets Holdbarhed i Tilfælde af, at der skulde komme en meget stærk Isvinter. Man havde ikke haft Lejlighed til at se, hvorledes Isskrninger o. s. v. kunde virke paa den uddybede Rende, om de kunde rasere denne, og man saaledes kunde staa overfor den Eventualitet atter at maatte tage Kanalen i Brug for de Skibe, hvis Dybgaaende ikke var større, end at de kunde passere den. Nu havde vi imidlertid i Fjor en ret betydelig Isvinter med meget stærk Isdrift gennem Limfjorden, og de Erfaringer, man har indvundet derved, viser, at det har ikke nogen nævneværdig Betydning for den udvidede Rende, idet denne, efter at Isdriften var forbi, viste sig at have holdt sig omtrent helt konstant. Under disse Omstændigheder har jeg ment, at Tiden var kommet til at søge Forholdet ændret og til at fremsætte Lovforslag om Lukning af Kanalen for Skibsfart.

I de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, vil ærede Medlemmer finde en Tabel, der angiver Indtægts- og Udgiftsforholdene samt Antallet af passerede Fartøjer. Det fremgaar af denne Tabel, at i Finansaaret 1895—96, altsaa før Renden var gravet gennem Løgstør Grunde, var Indtægterne gennem Bro- og Havnepenge m. m. 31,334 Kr. 04 Øre, og i 1900—01 var Indtægterne 19,497 Kr. 72 Øre; men saa falder de ganske pludseligt, efter at Renden over Løgstør Grunde er gravet, og i Finansaaret 1901—02 er Indtægten gaaet ned til 188 Kr. 80 Øre. Nu er Indtægterne ganske vist stegne noget, idet Kanalen fremdeles bliver passeret af nogle Motorbaade; saaledes viser det sig, at i 1911—12 var Indtægten igen gaaet

noget op og udgjorde 324 Kr. 71 Øre. Derimod har Udgiften til Kanalens Vedligeholdelse holdt sig nogenlunde konstant, og den var i Finansaaret 1895—96 19,387 Kr. 53 Øre og i Finansaaret 1911—12 17,315 Kr. 18 Øre; men da Indtægten i det sidst nævnte Finansaar kun var 324 Kr. 71 Øre, siger det sig selv, at der er aldeles ikke noget Forhold mellem Indtægt og Udgift. Hertil kommer, at Udgiften i Virkeligheden var en hel Del højere, idet det har været nødvendigt at holde en Muddermaskine for at holde Kanalen og Indløbet til Kanalhavnene aabent. Udgiften har derfor i Virkeligheden været ca. 25,000 Kr. aarlig.

Det foreslaas nu, at man gaar til at lukke Kanalen ved at afdæmme Kanalstrækningerne med 2 Dæmninger, som vil være at bringe til Udførelse i Sommeren 1913, og det foreslaas, at der af Statskassen kan anvendes et Beløb af indtil 5,300 Kr. i dette Øjemed. Naar der foreslaas anlagt to Dæmninger, hænger det sammen med særlige lokale Forhold. Foruden at tjene til at lukke Løbet er den ene Dæmning bestemt til at være Vej over til de Høarealer, Staten har paa den nordlige Side af Kanalen. Høet derfra er tidligere blevet færet over; men naar man nu anlægger denne Dæmning, opnaar man det praktiske Formaal at kunne anvende den som Vej over til disse Arealer. Dernæst foreslaas det at lægge en anden Dæmning omtrent oppe ved den vestlige Kanalhavn. Vandbygningsvæsenet formener nemlig, at en Dæmning der vil kunne bevirke, at den vestlige Kanalhavn, som mange Fiskere benytter, ikke saa hurtigt vil mudre op og sande til som ellers, og man mener, at naar denne Dæmning bliver anlagt, kan man forvente en saadan Dybde bibeholdt i Havnen, at Motorbaadene kan ligge der; desuden kan denne Dæmning ogsaa tjene som Vej over til det Fyr, der belyser den vestlige Kanalhavn. Det er Tanken at overlade den vestlige Kanalhavn og Fyret, som belyser den, til Fiskerne.

Hvis Lovforslaget gennemføres, vil der kunne spares et ret betydeligt Beløb. Ganske vist vil der i den første Tid ikke kunne spares saa meget som senere, idet man nemlig ikke kan afskedige de Funktionærer, som dels har betjent den Dampmuddermaskine, man mener at kunne spare, dels har tjent ved Driften af Havnen, men man er nødt til at sætte dem paa Vartpenge, som i de første 5 Aar vil andrage ca. 6,300 Kr. aarlig og derefter ca. 5,100 Kr. aarlig. Endvidere vil der kræ-